

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623010236
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5623010236.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. októbra 2023, o odvolaní obžalovaného A. F. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 21T/45/2023 zo dňa 20. júla 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 21T/45/2023 zo dňa 20.7.2023 v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine

obžalovaného A. F., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom
H. XXXX/XX, Q. K., t.č. vo väzbe
v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l), písm. k) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného A. F. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom, sp.zn. 21T/45/2023 zo dňa 20.7.2023 uznal obžalovaného A. F. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 139 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 26.11.2022 v čase o 15:05 hod. na Hurbanovej ulici v Liptovskom Mikuláši, pri bývalej predajni RADKA, chytil zozadu rukou okolo krku mal. M.B., nar. XX.X.XXXX a odtiahol ho takto do uličky medzi budovami polikliniky a bývalej predajne Radka, kde ho pustil a hneď vzápätí mu išiel rukou do vrecka, z ktorého mu odcudzil mobilný telefón zn. Samsung GalaxyJ6+, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, so SIM kartou s tel. č. : XXXX/XXX XXX, s ktorým následne odišiel preč, pričom pred odchodom mu povedal, že ak ho udá na políciu, tak sa má po piči a skutku sa dopustil napriek tomu, že mu mal. M.B., nar. XX.X.XXXX, ešte pred skutkom povedal, že má 15 rokov, a týmto konaním spôsobil majiteľke mobilného

telefónu C. H., nar. X.XX.XXXX, bytom Ulica X. K. XXXX/XX, Q. K., škodu vo výške 60,-Eur, mal. M.B., nar. XX.X.XXXX, nebola spôsobená žiadna škoda.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti obžalovaného podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 36 písm. k) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. odsúdil na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. F. proti výroku o treste, a to ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 14.8.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 17.8.2023, a to nasledovne:

Nadalej trvá na tom, že v jeho prípade sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., a to z nasledovných konkrétnych dôvodov:

- poškodenému, resp. jeho zákonnému zástupcovi nahradil spôsobenú škodu v konaní pred súdom,
- vinu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval,
- pri širšom výklade posudzovania jeho veku v čase spáchania skutku bol vo veku blízkom veku mladistvého,
- je otcom dvoch maloletých detí a v júli 2023 sa im s manželkou narodilo tretie dieťa (na tieto skutočnosti poukazovala už jeho manželka v liste) a za tejto situácie trest odňatia slobody uložený mu vo výmere 7 rokov by bol pre neho neprimerane prísny. Trest odňatia slobody v takejto vysokej výmere by nepriaznivo pôsobil na sociálne a rodinné zázemie nielen jeho, ale predovšetkým jeho blízkych osôb a to manželky a maloletých detí, na výchove a výžive ktorých sa nielen chce, ale predovšetkým má povinnosť zúčastňovať. Preto s ohľadom na tieto skutočnosti a ozaj nie v snahe bagatelizovať a alibisticky sa snažiť o zníženie trestu, požadoval, resp. navrhoval, aby ich súd zväžil pri uložení výmery trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti, ktorými odôvodňoval zníženie výmery trestu, dal na zváženie súdu aj uloženie ochranného liečenia jeho osobe vhodnou a primeranou formou aj vzhľadom na jeho tvrdenia uvedené v prípravnom konaní a v konaní o uložení väzby ohľadne skutočnosti, že v čase spáchania skutku bol konzumentom omamných látok.

Považuje za potrebné zopakovať aj skutočnosti, ktoré prezentoval v záverečnej reči. Ospravedlnil sa a skutky oľutoval. Prejavil vôľu absolvovať liečenie, taktiež mal ťažšiu životnú krízu. O svoje deti sa staral tak, aby mali všetko, čo potrebujú a nič im nechýbalo. Za ten čas, čo strávil vo väzbe, si uvedomil svoje chyby a činy, ktorých sa dopustil, veľmi ľutuje. Na záver by sa rád ešte vyjadril, že urobil všetko, čo bolo v jeho silách, aby vyrovnal svoj dlh voči spoločnosti a poškodenému.

Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie alebo zmenil tak, že aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. uloží trest v nižšej výmere pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody za súčasného zohľadnenia ustanovenia § 39 ods. 3 Tr. zák.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného písomne nevyjadril.

Verejně zasadnutie o odvolaní obžalovaného proti napadnutému rozsudku okresného súdu (konkrétne len proti výroku o treste) sa konalo za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora. Prokurátor v rámci konečného návrhu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por., nakoľko rozsudok okresného súdu vo výroku o treste považuje za zákonný a správny. Obhajca obžalovaného totožne s písomne podaným odvolaním a jeho dôvodmi žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť vo výroku o treste a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne nech sám odvolací súd uloží obžalovanému trest aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný v rámci konečného návrhu primárne opätovne spáchanie trestnej činnosti oľutoval a ospravedlnil sa. Ďalej chcel zopár vecí uviesť na pravú mieru. Protiprávneho konania sa dopustil pod vplyvom drog, nebol pri zmysloch, rád by sa dal liečiť. Znovu dal do pozornosti odvolacieho súdu, že v období skutku mal ťažkú životnú krízu. Momentálne je otcom troch maloletých detí. O svoju rodinu sa staral tak, aby mali všetko, čo potrebujú a nič im nechýbalo. Za ten čas, čo je vo väzbe, si uvedomil svoje chyby, činy, ktorých sa dopustil a tieto veľmi ľutuje. Keď sa na to pozrie z pohľadu otca, je si istý a veľmi ho trápí, že jeho manželka bude na všetko sama a bude to mať naozaj ťažké. Má 21 rokov a to je vek, ktorý nie je ďaleko od hranice veku mladistvého. V hlave teraz nemá nič iné, len aby bol čo najskôr doma s rodinou, bol im oporou a žil

riadnym a usporiadaným životom. Na záver by rád ešte raz pripomenul, že urobil všetko, čo bolo v jeho silách, aby vyrovnal svoj dlh voči spoločnosti a poškodenému a stal sa zodpovedným manželom a otcom.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie podané obžalovaným A. F. bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti výroku rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (proti výroku o treste), pričom odvolanie obžalovaného súd vyhodnotil ako čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako na tieto poukázal obžalovaný.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisu primárne zistil, že procesný postup súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému výroku o treste, bol vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku. S ohľadom k tomu, že obžalovaný A. F. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného. Zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému A. F.. Vyhlásenie o vine obžalovaným a jeho priznanie k spáchanej trestnej činnosti má oporu aj v ďalších v prípravnom konaní vykonaných dôkazoch. Priznanie obžalovaného podporujú výpovede svedka poškodeného mal. M.B. a svedkyne poškodenej C. H.. Poškodený mal. M.B. v rámci svojej výpovede podrobne popísal okolnosti a spôsob spáchania skutku obžalovaným. Svedkyňa poškodenej C. H. je matkou mal. M.B. a vypovedala o tom, ako jej syn mal. M.B. bezprostredne po skutku popísal, čo sa mu malo stať (v tomto smere výpoveď svedkyne C. H. v podstatných bodoch korešponduje s výpoveďou mal. M.B. k samotnému skutku). Obžalovaného, ako páchatel'a lúpeže, svedok poškodený mal. M.B. opoznal už krátko po skutku v rámci rekognície, ako to vyplýva zo zápisnice o tomto procesnom úkone, ktorej prílohu tvorí fotodokumentácia. Časť skutku je dokumentovaná v rámci kamerového záznamu, ktorý je súčasťou spisového materiálu a súčasne je z neho vyhotovená fotodokumentácia. Zápisnica o vydaní veci, ktorá je súčasťou spisu, dokumentuje vydanie mobilného telefónu, ktorý je predmetom skutku lúpeže, obžalovaným. Mobilný telefón bol následne vrátený svedkyňi poškodenej C. H., ako jeho vlastníčke. Stav veci a zákonu zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. s použitím § 139 písm. a) Tr. zák., keď obžalovaný proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi. Obžalovaný v čase lúpeže mobilného telefónu mal vedomosť o veku svedka poškodeného mal. M.B., nar. XX.X.XXXX, ako to vyplývalo z výpovede svedka poškodeného mal. M.B. Predmetný skutok bol spáchaný v súvislosti s vekom svedka poškodeného mal. M.B., nakoľko vzhľadom na vek maloletého poškodeného obžalovaný mohol očakávať účinnejšie pôsobenie použitia násilia na jeho osobu s cieľom získať jeho mobilný telefón a tiež mohol od poškodeného očakávať obmedzenú schopnosť brániť sa jeho násiliu vzhľadom na vek maloletého poškodeného.

Ohľadne následného rozhodnutia okresného súdu o uložení trestu obžalovanému, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť. Na základe dôkazov vykonaných okresným súdom bolo možné v danej veci spoľahlivo rozhodnúť o uložení zákonného a spravodlivého trestu obžalovanému.

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému rešpektoval zásady pre ukládanie trestov upravené v ustanovení § 34 Tr. zák., osobitne ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., keď predmetné zákonné ustanovenie bližšie konkretizuje, že pri ukladaní trestu je potrebné prihliadnuť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

V rámci skúmania existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd prvého stupňa u obžalovaného A. F. správne zistil dve poľahčujúcej okolnosti. Podľa § 36 písm. l) Tr. zák., t.j. že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a jeho spáchanie úprimne oľutoval (ohľadne tejto poľahčujúcej okolnosti, aj keď ju okresný súd správne slovne konštatuje v odôvodnení rozsudku, vo vzťahu k zákonnému označeniu tejto poľahčujúcej okolnosti použil nesprávne ustanovenie § 36 písm. j/ Tr. zák.) a podľa § 36 písm. k) Tr. zák., teda obžalovaný dobrovoľne nahradil v priebehu trestného konania celú spôsobenú škodu. Správne u obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. obžalovaný bol už odsúdený pre spáchanie trestného činu (a v tejto súvislosti správne poukázal na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/53/2021 zo dňa 30.12.2021, právoplatným dňa 29.1.2022, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a výkon tohto mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a 8 mesiacov do 29.9.2023, ako aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky a 6 mesiacov; toto predchádzajúce odsúdenie obžalovaný zahladené nemá a tejto aktuálne súdnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby práve tohto predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia). V prípade prevahy poľahčujúcich okolností (pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 2:1), okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému správne ďalej aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu). Vychádzajúc zo zásad pre ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák., osobitne zohľadniac podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. najmä spôsob spáchania činu (chytenie maloletého poškodeného zozadu rukou okolo krku a odtiahnutie ho do uličky medzi budovami a následné od cudzeného mobilného telefónu z jeho vrecka), jeho následok (spôsobenie škody vo výške 60,-Eur bez ujmy na zdraví maloletému poškodenému), zavinenie (úmyselné spáchanie trestného činu), pohnútku (snahu bezpracne a neoprávnene získať majetkový prospech), priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ako už boli tieto v podrobnostiach uvedené vyššie (pri prevahe poľahčujúcich okolností v pomere 2 : 1) a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy (keď obžalovaný má v odpise z registra trestov jeden záznam o spáchaní trestného činu, a to menej závažnej trestnej činnosti inej povahy vo forme prečinu, za spáchanie ktorého bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu a v minulosti sa dopustil menej závažného protiprávneho konania majetkovej povahy vo forme priestupku proti majetku) a tiež osobitne berúc do úvahy skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu, ďalej zohľadniac účel trestu, zásady individuálnej a generálnej prevencie, stavu veci a zákonu zodpovedá uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, aký trest obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť správne uložil okresný súd.

U obžalovaného neprechádza do úvahy požitie aj poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, ako to správne uzatvoril okresný súd na str. 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku. V súvislosti s touto poľahčujúcou okolnosťou aj krajský súd upriamuje pozornosť na to, že takúto poľahčujúcu okolnosť možno použiť iba za podmienky, že skutočnosť, ak páchatel spáchal trestný čin vo veku blízkom k veku mladistvých, malo vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť vo vzťahu ku konkrétne spáchanej trestnej činnosti. Osoba blízka veku mladistvých je osoba, ktorá dovŕšila 18. rok svojho veku a neprekročila 21 rokov svojho veku. Pritom je potrebné uviesť, že ako poľahčujúcu okolnosť ju možno vziať do úvahy len za podmienky, že vek osoby mal vplyv na spáchanie trestného činu (ako príklad možno uviesť, že osoba blízka veku mladistvých ešte nie je dostatočne spoločensky uvedomelá, napr. v otázke platenia daní). V konkrétnostiach tejto veci obžalovaný v čase spáchania skutku nepochybne neprekročil vek 21 rokov. Avšak vek obžalovaného nemal vplyv na spáchanie tohto trestného činu pokiaľ ide o jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Osoba vo veku 21 rokov (a to aj platí aj vo vzťahu k obžalovanému) je schopná dostatočne si uvedomiť, že je spoločensky neprípustné a trestné kradnúť, resp. s použitím násilia lupiť a už vôbec nie vo vzťahu k dieťaťu a v opačnom prípade sa vystavuje riziku trestnoprávneho postihu (navyše za situácie, keď obžalovaný pred spáchaním tohto zločinu už bol odsúdený pre spáchanie trestnej činnosti a mal skúsenosti s trestnoprávnym postihom za spáchanie trestnej činnosti a bol aj postihnutý za spáchanie priestupku).

Krajský súd si je vedomý, že obžalovaný v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom učinil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré okresný súd prijal a obžalovaného uznal vinným v zmysle podanej obžaloby. Krajský súd si je vedomý tiež toho, že v

takomto prípade vyhlásenia o vine obžalovanému môže byť uložený trest odňatia slobody aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda znížený až o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44 publikované v Zbierke Stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017). Aj v prípade vyhlásenia viny však obžalovaný automaticky nemá nárok na postup pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, teda ukladanie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody zníženého až o jednu tretinu. Nakoľko sa jedná len o možnosť, súd musí vždy skúmať, či sú tu splnené zákonné podmienky pre postup pri ukladaní trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. V danom prípade krajský súd zistil konkrétne skutočnosti, pre ktoré u obžalovaného nezodpovedalo stavu veci a zákonu ukladanie trestu odňatia slobody aplikujúc zákonné ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov na obžalovaného, ako aj výpisu z centrálnej evidencie priestupkov, v prípade obžalovaného sa jedná o osobu s opakovanými sklonmi k protiprávneho konaniu či už vo forme páchania priestupkov, ako aj trestných činov. Obžalovaný sa protiprávneho konania dopúšťa opakovane, od svojho mladého veku, ukladané sankcie za spáchané protiprávne konania si u neho dostatočne nespĺnili svoj účel a náležite nevedli k jeho prevýchove a náprave. Obžalovaný už má z minulosti v centrálnej evidencii priestupkov záznam o spáchaní priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení krádežou tovaru v obchode, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 100,- Eur. U obžalovaného dopúšťa sa protiprávneho konania z hľadiska závažnosti má gradujúcu tendenciu, a to najskôr spáchanie priestupku proti majetku, aktuálne je už súdený pre spáchanie zločinu lúpeže, zároveň obžalovaný bol v podstate v nedávanej minulosti právoplatne odsúdený pre menej závažné protiprávne konanie, a to spáchanie prečinu a aktuálne je súdený pre spáchanie zločinu. Trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný súdený v tomto trestnom konaní, sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/53/2021, teda ani hrozba výkonu trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmieneného odsúdenia nevedením riadneho života v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nebola pre obžalovaného dostatočnou, aby v skúšobnej dobe nepáchal ďalšiu trestnú činnosť. Nemožno opomenúť ani povahu tejto aktuálne súdnej trestnej činnosti, keď obžalovaný sa neštil spáchať trestný čin lúpeže, teda majetkovú a násilnú trestnú činnosť na dieťať. Zohľadniac vyššie konkrétne uvedené skutočnosti, v prípade ak by obžalovaný neučinil vyhlásenie o vine, neprichádzalo by u neho do úvahy ukladanie trestu odňatia slobody na úplne dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody, ale vo vyššej výmere. To, že obžalovaný učinil vyhlásenie o vine, bolo u neho správne v konečnom dôsledku zohľadnené tak, že mu bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Nemožno totiž pri ukladaní trestu dať na rovnakú úroveň páchatel'a trestného činu, ktorý učinil vyhlásenie, že je vinný (v dôsledku čoho nebolo nutné na hlavnom pojednávaní vykonávať dokazovanie ohľadne rozhodnutia o vine) a páchatel'a, ktorý na hlavnom pojednávaní nevyhlásil, že je vinný (v ktorom prípade je potrebné na hlavnom pojednávaní vykonať aj dokazovanie týkajúce sa rozhodnutia o vine) a vyhlásenie, že obžalovaný je vinný, je potrebné zohľadniť v prospech obžalovaného pri ukladaní trestu.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaného, že v jeho prípade sú splnené zákonné podmienky na ukladanie mimoriadne zníženého trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Vo všeobecnosti možno konštatovať, že v súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby (§ 39 ods. 1 Tr. zák.). Jedná sa o prípady uloženia trestu páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a v tom smere, že by bolo neprímerane prísny. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, najmä za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností. Pomerom páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvažil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a, ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprímerané.

Obžalovaný v tomto prípade pri ukladaní trestu žiadal aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. vzhľadom na jeho pomery. Uvedené obžalovaný konkretizoval tak, že je otcom troch maloletých detí, pričom sa chce podieľať na ich výchove a výžive, počas výkonu trestu odňatia slobody na tieto zostane ich matka sama. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. „Mimoriadne zníženie trestu“ vyplýva, že musí ísť o také pomery páchatel'a, ktoré sa vyznačujú svojou mimoriadnosťou, výnimočnosťou, napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú naňho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a, tiež nie je vylúčené, aby pomermi páchatel'a bol súhrn viacerých okolností, ktoré by inak samostatne naplňali znaky poľahčujúcich okolností. Obžalovaným uvádzaná skutočnosť, že je otcom troch maloletých detí, na ktoré bude počas jeho výkonu trestu odňatia slobody ich matka sama, v zmysle vyššie uvedeného výkladu u obžalovaného neodôvodňujú aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., a teda mimoriadne zníženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Takáto skutočnosť, že otec troch maloletých detí je vo výkone trestu odňatia slobody a na ich výchovu zostala sama matka, nie je ničím výnimočným a ojedinelým v našej spoločnosti. Pokiaľ ide o plnenie vyživovacej povinnosti, obžalovaný môže vo výkone trestu odňatia slobody pracovať a takto si voči maloletým deťom plniť vyživovacu povinnosť. Ak mal obžalovaný skutočný záujem starať sa o maloleté deti, mal žiť riadny život a nedopúšťať sa trestnej činnosti. Súčasne vzhľadom na všetky skutočnosti, na ktoré musí súd v zmysle zákona prihliadať pri ukladaní trestu obžalovanému, ďalej krajský súd dospel k záveru, že ukládanie trestu obžalovanému v rámci zákonom určenej trestnej sadzby v tomto konkrétnom prípade nepovažuje za neprimerané. Ak obžalovaný ďalej žiadal trest odňatia slobody mimoriadne znížiť z dôvodu, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti, jej spáchanie úprimne oľutoval a dobrovoľne nahradil škodu, nejedná sa o poľahčujúce okolnosti takého významu a rozsahu, aby odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Ako už bolo vyššie krajským súdom uvedené, poľahčujúca okolnosť, že obžalovaný skutok spáchal vo veku blízkom veku mladistvého, u obžalovaného daná nie je. U obžalovaného neprichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody ani podľa § 39 ods. 1 písm. c) Tr. zák. za súčasného uloženia ochranného liečenia, nakoľko obžalovaný trestný čin nespáchal v stave zmenšenej príčetnosti.

Krajský súd však musel zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a opätovne rozhodnúť o uložení trestu obžalovanému tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, keď okresný súd pochybil, ako to už bolo uvedené vyššie v správnom označení poľahčujúcej okolnosti, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (okresný súd vo výroku rozsudku nesprávne uviedol § 36 písm. j/ Tr. zák. a správne mal uviesť § 36 písm. l/ Tr. zák.) a odstrániť zistené pochybenie okresného súdu. Nakoľko okresný súd obžalovanému uložil inak správny trest, krajský súd obžalovanému uložil totožný trest s okresným súdom, jedine vo výroku o treste odstránil toto zistené pochybenie.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.